

Кулик С. М. – кандидат політичних наук,
доцент кафедри країнознавства і міжнародних відносин
Волинського національного університету імені Лесі Українки

«ПОМАРАНЧЕВА» ПЕРЕМОГА У ЛАС-ВЕГАСІ

Актуальність дослідження. Спорт, особливо спорт високих досягнень, завжди поєднується з великою політикою, насамперед виборами, має значне ідеологічне навантаження і є засобом пропагування політичних ідей, агітації за політичних лідерів та їхні програми. Цікавим прикладом політичної суб'єктності спорту є «Помаранчева» революція в Україні.

Мета дослідження – події президентської виборчої кампанії в Україні та їх міжнародний резонанс під час підготовки і проведення боксерського поєдинку між Віталієм Кличком і Денні Вільямсом у грудні 2004 р.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Віталій Кличко ще до початку президентських виборів в Україні оголосив про свою підтримку опозиційного кандидата на пост Президента Віктора Ющенка. Напередодні другого туру виборів він розповсюдив офіційну заяву, в якій закликав український народ зберегти демократію в країні і «прийти на виборчу дільницю, щоб віддати свій голос за майбутнє України – за В. Ющенка!» [2]. В ефірі українського «5-го каналу» Віталій фігурував у кадрі у помаранчевому светрі, а штаб В. Ющенка презентував телевізійний ролик на основі телевізійного звернення братів Кличків.

Напередодні бою Віталій Кличко обіцяв, що 11-го грудня на ринг проти англійця Денні Вільямса вийде в помаранчевих трусах з написом «Так! Ющенко». «Уся моя команда також буде в оранжевій формі. Якщо народ на майдані вистоїть до 11-го грудня, то моя перемога допоможе їм протриматися довше», – повідомив В. Кличко [4]. Не зважаючи на важливість бою, а для українського боксера це був перший захист чемпіонського титулу у суперважкій категорії найпрестижнішої версії професійного боксу WBC, чемпіон світу припускав можливість перенесення поєдинку, щоб приєднатися до прихильників В. Ющенка у Києві. Однак передумав, вирішивши перетворити боксерський ринг у політичну арену: «Я готовий був летіти з братом, але вирішив залишитися, бо цей бій дуже важливий для моєї країни. Я не політик, а спортсмен. Проте як громадянин у цьому поєдинку я можу допомогти людям в Україні, давши їм надію» [3].

Віталій Кличко був добре інформований про події від свого брата Володимира, який наприкінці листопада спеціально прилітав до Києва, щоб особисто підтримати В. Ющенка. Володимир брав активну участь у протестних акціях і навіть увійшов до складу Комітету національного порятунку (КНП). Зі слів Віталія, «Володимир хотів сам піти до Адміністрації Президента України, щоб по душах поговорити з поліцаями у касках. І лише наш помічник Ю. Нестеренко вмовив Володьку не йти туди, адже за ним могла піти юрба людей» [4]. На прес-конференції напередодні поєдинку Віталій зазначив, що революція буде додатковою мотивацією для нього, щоб перемогти на рингу.

«Помаранчева» революція продемонструвала свою прихильність до В. Кличка. До Лас-Вегаса приїхала велика група підтримки з України та Європи, представники численної української громади в Північній Америці. Щоб підтримати боксера, до США прилетів один із лідерів КНП, народний депутат від «Нашої України» І. Плющ, також мер Києва О. Омельченко та його заступник, секретар Київради В. Яловий. Вони привезли братам посвідчення учасників Помаранчевої революції [1].

Віталій прислужився опозиційній кампанії В. Ющенка величезною пропагандистською роботою. Велика кількість глядачів 12-тисячного залу була в помаранчевих кольорах. За умовами контракту Віталій повинен був виходити на ринг казино «Mandal Bay» в чорних трусах «Boss», тому на них він збоку приладнав помаранчеву стрічку. Його брат Володимир асистував «у помаранчевій бейсболці, а загалом вся команда Кличка була з елементами

помаранчевого кольору в одязі. Символічно, що у цьому видовищному боксерському поєдинку український спортсмен нокаутував суперника. У той момент, коли камери на весь світ показували обличчя чемпіона, у залі посипались помаранчеві конфетти, а над головою Віталія підняли плакат «Так! Ющенко». Перед мікрофонами у ринзі він заявив: «Цей бій присвячую тим, хто виборює демократію в Україні» [3]. За словами боксера, він «підтримав боротьбу свого народу за демократію проти маніпуляції» і для участі у президентських виборах повернеться до України. Пізніше В. Ющенко привітав Кличка і заявив, що, хоча і вболівав за Віталія під час прямої телетрансляції у Відні, не сумнівався у його перемозі.

Висновки. В. Кличко один із не багатьох серед українських спортсменів міжнародного рівня відкрито підтримав кандидата у Президенти України В. Ющенка. Спортивний поєдинок ледь не був зірваний з політичних мотивів, оскільки чемпіон світу хотів бути серед прихильників народного кандидата у Президенти в Києві. Під час підготовки і проведення бою Віталій ініціював і послідовно підтримував інформаційні приводи щодо подій в Україні у вітчизняних та зарубіжних засобах масової інформації. Хоча умови контракту не дозволили боксерові повністю дотриматись обіцянок щодо помаранчевого кольору і політичної символіки під час проведення поєдинку, однак колір мирної української революції був на рингу, а також серед глядачів у залі. Після перемоги за спиною Віталія першим «засвітився» не пояс чемпіона світу, а плакат «ТАК! Ющенко». Таким чином, події Помаранчевої революції в Україні отримали міжнародне звучання, були персоніфіковані В. Кличком. За президентства В. Ющенка політична діяльність відомого боксера отримала своє продовження.

Список використаної літератури

1. Дим Н. У помаранчевих трусах і з посвідченням революціонер // Україна молода. 2004. 10 грудня. С. 2.
2. Клички за Ющенка – звернення і аудіо звернення. Український центр. URL: <http://www.ukrcenter.com>.
3. Корольов І. «Помаранчева» революція у Лас-Вегасі // Україна молода. 2004. 14 грудня. С. 14.
4. «Помаранчевий» бій Віталія Кличка. Громадський рух «Чиста Україна». 03 грудня 2004 р. URL: <http://www.chysto.com/index.php?item=news&sub=msg986>.
